

Veřejné působení Pána Ježíše v jeho 30 letech (viz L 3,23) začalo křtem v řece Jordánu. Ježíš přichází za Janem Křtitelem spolu s mnoha lidmi – četli jsme z ev.: „Když se všechen lid dával křtít...“ Náš Spasitel se vědomě, úmyslně zařazuje mezi „všechen lid“ a přijímá Janův křest na odpuštění hříchů, i když je sám svatý, bezhříšný. Už zde, na samém počátku svého působení se s námi porušenými lidmi ztotožňuje a bere na sebe naše viny. Ač Boží Syn, je současně jeden z nás.

Česká slova křest, křtít jsou odvozena od slova Kristus. Křesťanský křest znamená trvalé připojení ke Kristu. My pokřtění jsme Kristovi (Kristovci), patříme jemu, jsme vstřípeni v Krista jako naroubovaná větev do kmene. Vzpomeňme na Ježíšovo slovo: „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti“(J 15,5). Řecké slovo pro křest *baptisma* souvisí se slovesem *baptizein* = ponořit, omýt, smýt. Už ve SZ době je známé kultické omývání kněží před službou v chrámu (ve stánku setkávání) – o tom jsme četli z knihy Exodus, omývání před jídlem – před společenstvím stolu, omývání pro uzdravení (2Kr 5,14) apod. V Ježíšově době ti, kteří přestupovali z pohanství k židovskému monoteistickému náboženství, byli podrobováni obřadné očištné koupeli – tedy křtění. Týkalo se to mužů i žen; muži kromě toho přijímali obřízku.

Podle svědectví NZ Ježíš sám nekřtil. V J 4,2 je jediná zmínka o tom, že Ježíšovi učedníci křtili. V evangeliích není zapsáno ani to, že by Ježíš přikázal svým žákům, aby křtili. Teprve vzkříšený Kristus dává svým věrným pokyn – příkaz ke křtění. V závěru Mt evangelia čteme: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, *křtěte* je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal“(Mt 28,19-20a).

V nejstarší církvi po seslání Ducha sv. se křest rychle stal vstupním obřadem typickým pro církve Kristovu – pro Kristovce (křesťany). Ano, můžeme říci, že navazuje na židovské i pohanské očištné koupele, ale křesťanský křest má jedinečný charakter a význam – spojení, napojení na Krista. Předpokladem křtu bylo a je pokání a víra v Ježíše Krista – vyznání, že Ježíš je Pán a Spasitel. /To bylo první křesťanské vyznání víry: Ježíš je Pán./ My pokřtění jsme zahrnuti do jedinečného společenství Kristovy Církve. Připomínejme si to často a važme si toho!

Vždyť – jak píše apoštol Pavel: „Všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt. Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých – i my vstoupili na cestu nového života“(Ř 6,3-5). Amen.